

Komentarz

Michał Sokółowski*

Wprowadzona z dniem 1 lipca 2005 r. nowelizacja ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — *Prawo geologiczne i górnicze* (Dz. U. Nr 27, poz. 96, ze zm.) skutkowałą istotnymi zmianami w kwestiach dotyczących informacji geologicznej. Poza wprowadzeniem ustawowej definicji informacji geologicznej (art. 6 pkt 14 ustawy) zmianom uległy także niektóre zapisy art. 47. Po pierwsze doprecyzowano sposób, w jaki Skarb Państwa rozporządza prawem do informacji geologicznej — w drodze umowy za wynagrodzeniem (ust. 2a). Po drugie wskazano, na kim spoczywa obowiązek sporządzenia wyceny stanowiącej podstawę do ustalenia tego wynagrodzenia — na podmiocie ubiegającym się o korzystanie z danej informacji (ust. 2b). W rozbudowanym ust. 4 zebrano wszystkie przypadki, w których korzystanie z informacji geologicznej stanowiącej własność Skarbu Państwa następuje nieodpłatnie. Określono także, że udostępnienie informacji geologicznej wykorzystywanej nieodpłatnie następuje na wniosek zainteresowanego podmiotu po uprzedniej akceptacji tego wniosku przez Skarb Państwa (ust. 4a).

Ponadto, za sprawą nowelizacji, do art. 47 wprowadzono dodatkowy przepis (ust. 12), zawierający upoważnienie dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania aktu wykonawczego regulującego kwestie rozporządzania prawem do informacji geologicznej.

Na podstawie tego upoważnienia Minister Środowiska wydał w dniu 22 czerwca 2005 r. rozporządzenie w sprawie rozporządzania za wynagrodzeniem oraz udostępniania informacji geologicznej wykorzystywanej nieodpłatnie (Dz. U. Nr 116, poz. 982), w którym określił:

- warunki, sposób i tryb rozporządzania prawem do informacji geologicznej za wynagrodzeniem oraz udostępniania informacji geologicznej wykorzystywanej nieodpłatnie,
- metody szacowania wartości informacji geologicznej udostępnianej za wynagrodzeniem,
- wzory wniosków o korzystanie z informacji geologicznej.

W akcie przewidziano, iż rozporządzenie prawem do informacji geologicznej wykorzystywanej za wynagrodzeniem następuje na wniosek zainteresowanego podmiotu. Wniosek, sporządzony zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia, uzupełniony o wycenę informacji geologicznej oraz inne dokumenty formalne (wypis z Krajowego Rejestru Sądowego, kopia mapy z ewidencji gruntów i budynków itp.), jest kierowany do organu lub jednostki organizacyjnej, które w ustawie *Prawo geologiczne i górnicze* przewidziano, jako właściwe do rozporządzania przysługującymi Skarbowi Państwa prawami do informacji geologicznej. W chwili obecnej oprócz Ministra Środowiska do rozporządzania przysługującymi

Skarbowi Państwa prawami do informacji geologicznej są upoważnieni wojewodowie oraz dyrektor Państwowego Instytutu Geologicznego. Po dokonaniu oceny zasadności i poprawności złożonego wniosku oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii organu koncesyjnego, w przypadku gdy jest ona wymagana, wnioskodawca może nabyć prawo do korzystania z informacji geologicznej. Szczegółowe warunki tego nabycia, dotyczące zwłaszcza zakresu i sposobu wykorzystywania informacji, kwoty wynagrodzenia oraz okresu korzystania z informacji, określa umowa zawierana na gruncie prawa cywilnego między korzystającym a Skarbem Państwa.

W takiej sytuacji, gdy korzystanie z informacji geologicznej następuje w celu, dla którego ustawodawca przewidział nieodpłatny sposób udostępniania informacji geologicznych (katalog w art. 47 ust. 4 ustawy), rozporządzenie prawem do informacji następuje przez akceptację wniosku, wyrażoną złożeniem podpisu przez kierownika organu lub jednostki wykonującej zadania Skarbu Państwa (dyrektora Państwowego Instytutu Geologicznego, wojewodę i starostę). Wzór wniosku stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

W wykonaniu dalszej części upoważnienia ustawowego rozporządzenie określa metody szacowania wartości informacji geologicznej udostępnianej za wynagrodzeniem. Zgodnie z zapisami § 4 ust. 1 oszacowania wartości informacji geologicznej można dokonywać czterema metodami, przy czym możliwość ich stosowania jest zależna od rodzaju i formy informacji geologicznej, a także od celu jej wykorzystywania. Metody szacowania wartości informacji oznaczone punktami 1–3, polegające na obliczeniu jej wartości odtworzeniowej (kosztów pozyskania informacji geologicznej), zostały zarezerwowane dla ustalania wysokości wynagrodzenia za korzystanie z informacji geologicznej w celu wydobywania kopaliny ze złoża. W przypadku oszacowania wartości informacji geologicznej metodą 1 lub 2 ustalenie wysokości wynagrodzenia następuje z uwzględnieniem obniżek z tytułu okresu, jaki upłynął od daty pozyskania informacji, dokładności rozpoznania złoża kopaliny oraz stopnia jego wyeksploatowania. W sytuacji, gdy informacja geologiczna będzie wykorzystywana w celu wydobywania wód leczniczych i termalnych lub też w celu udokumentowania i wydobywania metanu z węgla kamiennego, wynagrodzenie za korzystanie z takiej informacji stanowi 10% jej wartości nominalnej.

Wynagrodzenie za korzystanie z informacji geologicznej w innych celach niż wydobywanie kopaliny ze złoża ustala się na podstawie zryczałtowanej wartości informacji geologicznej. Wysokość stawek ryczałtowych określono odrębnie dla informacji geologicznej zawartej w dokumentacjach geologicznych złóż kopaliny, dokumentacjach hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich, a także wynikach prac geofizycznych oraz próbkach geologicznych trwałego przechowywania.

*Departament Geologii i Koncesji Geologicznych, Ministerstwo Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa